

ת"פ 59119/01/17 - מדינת ישראל נגד תם אדרי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 59119-01-17 מדינת ישראל נ' אדרי

לפני כבוד השופט עידו דרויאן-גמליאל
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד ספיר חבר
נגד
הנאשם תם אדרי
ע"י ב"כ עו"ד מנחם רובינשטיין

גזר דין

השתלשלות ההליך:

- ביום 27.2.2018, במסגרת הסדר טיעון דיוני ללא הסכמה עונשית, הודה הנאשם בכתב אישום מתוקן והורשע בעבירות הבאות:
 - א. איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977;
 - ב. ניסיון להיזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452 בצירוף סעיף 25 לחוק הנ"ל [שתי עבירות];
 - בהתאם למוסכם הופנה הנאשם לשירות המבחן ונערכו בעניינו תסקירים מיום 21.8.18 ומיום 10.02.19: השירות מסר כי הנאשם שלל נזקקות טיפולית, לא התייצב לבדיקות לאיתור סמים ולבסוף ניתק את הקשר עם השירות. לכן נמנע השירות מהמלצה טיפולית-שיקומית.
 - היום טענו הצדדים לעונש:
- התביעה טענה למתחם שתחתיתו במאסר בפועל שניתן לריצוי בעבודות שירות ועד שנת מאסר, ועתרה לעונש עיקרי של מאסר, ולו בעבודות שירות, ולצדו ענישה נלוות של מאסר מותנה, קנס ופיצוי;
- ההגנה עתרה לעונש של מאסר מותנה,

מעשי הנאשם:

- ב-7.5.16 בשעה 19:00 לערך, רכב הנאשם על אופנועו ברחוב בהרצליה. הנאשם, שסבר שרכבו של הנפגע מר פז גלבוע "חתך" אותו, ידה לעבר הרכב חפץ כלשהו שמצא על הקרקע, ובכך ניסה לגרום היזק

לרכב.

2. הנאשם אף עקב בנסיעתו אחרי רכבו של הנפגע, איים עליו באמרו לו "אני אהרוג אותך, אני אחתוך אותך" ודרש ממנו שיצא מהרכב.
3. הנאשם ירד מאופנועו והחל לקפוץ על רכבו של המתלונן, לבעוט בו ברגליו ולהכות בו בידיו, וכך ניסה לגרום היזק לרכב[1].

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה - קביעת מתחמי ענישה הולמים:

1. מעשי הנאשם מהווים מסכת אחת, נושא אחד למתחם עונשי הולם.
2. הערכים המוגנים בעבירות שעבר הנאשם הם זכותו של אדם לחיות את חייו חופשי מלחצים אסורים וזכותו של אדם ליהנות מקניינו ללא הפרעה. הנאשם פגע בערכים אלו באופן מהותי בהתנהגותו הבריונית והמפחידה, כשהאירוע הלך ונמשך, הלך והסלים, מבלי שהנאשם השתלט על כעסו ונקמנותו. עיקרו של הנזק הקונקרטי נעוץ בתחושות הפחד והכעס שחש בוודאי הנפגע, יחד עם אבדן הביטחון. הנזק הפוטנציאלי יכול היה להיות חמור אף-יותר.
3. אף בהתחשב בנסיבות המחמירות של "זעם נהגים" על רקע השימוש בדרך, אין לחרוג ממדיניות הענישה הנוהגת לעניין איומים מילוליים שאינם מלווים ב"אמצעי מדגים" ולעניין ניסיון להיזק לרכוש במזיד, שאין עמו גרימת נזק. מתחם העונש ההולם ייקבע אפוא בין מאסר מותנה לבין חודשי מאסר ספורים, כעונש עיקרי.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה - קביעת העונש במתחם:

1. הנאשם יליד 1988, כבן שלושים כיום, רווק, מתגורר בהרצליה עם אמו ובת זוגו, ועובד כעצמאי בתחום השיפוצים. הנאשם סיים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות מלאה, התגייס לצה"ל ושירת באופן חלקי בשל בעיה רפואית. מוצא הנאשם במשפחה נורמטיבית, אך גירושי הוריו כשהיה כבן שמונה הובילו לפירוק מהותי של המשפחה, כשהנאשם גדל בחסך של תמיכה רגשית, הכוונה והצבת גבולות. בגיל 16 נפצע הנאשם בתאונת דרכים ונאלץ להתמודד עם תוצאות הטראומה. הנאשם חבר לחברה שולית והחל להסתבך בפלילים ולצרוך סמים.
2. לחובת הנאשם שלוש הרשעות קודמות החל משנת 2006, שאז נדון בבית משפט לנוער בגין עבירת איומים. בשנת 2008 נגזרו על הנאשם חמישה חודשי מאסר בגין עבירת סמים בעת שירותו הצבאי, ובשנת 2009 נגזרו עליו 11 חודשי מאסר בגין עבירת סמים. כל העבירות התיישנו [תע/1].
3. לטענת הנאשם, הוא חדל מלצרוך סמים לאחר מאסרו האחרון, אך הוא לא התייצב לבדיקות סמים והכשיל אפשרות לבדיקת טענתו.
4. יחסו של הנאשם למעשי העבירה: הנאשם נטל אחריות חלקית בלבד למעשה, ותלה חלק מהאשם בנפגע, שנהיגתו הפרועה על הכביש הובילה את הנאשם לתגובתו, עליה הצטער.

5. שירות המבחן התרשם שהנאשם אכן מצליח לנהל אורח חיים נורמטיבי מאז מאסרו האחרון, אך מצא צורך בטיפול שיחזק אצל הנאשם את יכולתו להתמודד כראוי במצבי לחץ או משבר. ללא טיפול, קיים סיכון ברמה בינונית לגילוי אלימות חוזרים. עקב התנהגות הנאשם, השירות אינו יכול להשלים אבחון ולהציע טיפול.

6. לזכות הנאשם יעמדו נתונים אלו:

א. הנאשם הודה, הצטער ונטל אחריות, כשבכך גם חסך משאבי ציבור ואת עדות הנפגע. אציין, כי התרשמותו של שירות המבחן מנטילת אחריות חלקית בלבד נעוצה בניסוחו הבעייתי של כתב האישום המתוקן - סירובו של הנאשם להודות בגרימת נזק נעוצה היטב בהסכמה בין הצדדים, ואיננה סימן לפגם בנטילת האחריות;

ב. היעדרן של הסתבכויות פליליות לאחר שחרורו ממאסר אחרון;

ג. נסיבות ילדותו ונערותו של הנאשם, ששירות המבחן קושר ביניהן לבין פגמים בתפיסותיו של הנאשם;

ד. משקל-מה יינתן לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, ללא הסתבכות נוספת;

7. חוסר רצונו של הנאשם להירתם לטיפול אינו יכול להוביל כשלעצמו להחמרה עונשית, ובוודאי שלא לקפיצת מדרגה שבהטלת מאסר, בכליאה או בעבודות שירות. לכן, על-אף עברו הפלילי של הנאשם (ישן למדי, ורובו לא רלוונטי) ועל-אף שבעט בטובה ואינו מוצא צורך בשיקום, יש למקם את עונשו של הנאשם קרוב לתחתית המתחם. לצד מאסר מותנה אחייב את הנאשם בקנס משמעותי ובפיצוי שישקף את ההכרה בפגיעה הלא-ממונית בנפגע, ולתוספת הרתעה - גם בהתחייבות כספית.

סוף-דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. חמישה חודשי מאסר על-תנאי למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות מכל סוג, לרבות איומים;

ב. קנס בסך 3,000 ₪, או חודשיים מאסר תמורתו;

ג. התחייבות בסך 2,000 ₪ למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות מכל סוג, לרבות איומים. לא תיחתם ההתחייבות, יאסר הנאשם למשך חודש ימים;

ד. פיצוי בסך 2,000 ₪ לזכות הנפגע מר גלבוע (ע"ת 1 בכתב האישום). הקנס והפיצוי ישולמו עד ליום 01.05.19;

הוראות נלוות:

- א. התביעה תעביר בהקדם למזכירות טופס פרטי מתלונן שייסרק לתיק כחסוי;
- ב. פיקדון שהופקד בתיק זה או בתיק קשור, יושב לנאשם;
- ג. לתשומת-לב הנאשם: בקשות לדחייה נוספת או לפריסה של תשלומי הפיצוי והקנס, יש להפנות למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות;
- ד. מוצגים, ככל שקיימים, יועברו להכרעה פרטנית של קצין משטרה;
- ה. עותק גזר הדין יישלח לידיעת שירות המבחן;
- זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.
- ניתן היום, י"ט אדר א' תשע"ט, 24 פברואר 2019, במעמד הצדדים.

הבהרת התביעה ותיקון כתב האישום בשנית ביום 08.10.18;

[1]